

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

11.nodaļa: Nākotnes Gaisma.

533.

Jums, protams, taisnība, ka cilvēkiem nav viegli orientēties patlaban uzpeldējušo patvaļīgo adeptu pārpilnībā, bet tāpēc caur H.P.B. tika doti Baltās Brālības Mācības pamati, bet kas gan ir papūlējies tos pētīt? Visi ir devuši priekšroku atvieglotajām un ērtajām interpretācijām, kamēr to vietā vajadzējis pievērst uzmanību tieši Pamatlikumiem. Apgalvoju, ka H.P.B. bija vienīgā Baltās Brālības Sūtne un viņa vienīgā zināja. Pēc viņas ievērojamu mācību caur Franča La Dju deva Skolotājs Il. Bet vai gan daudzi par viņu dzirdējuši?

Kāpēc dažas teosofu grupas to noklusē? Kāpēc tie, kas uzdodas par Baltās Brālības Sūtņiem un Skolotājiem un kas sakās piederam Saules Hierarhijai nekur neieminas par šo parādību?

Pašlaik tiek dots "Dzīvās Ētikas" Mācības Okeāns, iemācījies to, cilvēks taps bruņots tālākajam ceļam, jo viņa apziņa paplašināsies un zināšanas pavadīs to visā viņa dzīves ceļā. Bet cik daudz jau Mācības pretinieku! Bet bākā ikvienai Mācībai ir bijis jāieiet pasaulē, ienaidniekam klieudzot, lai cilvēce pievērstu tai uzmanību un to neaizmirstu, tad novērosim šī likuma iedarbību, kurš liecina par mūsu zemes cilvēces zemo attīstības pakāpi.

534.

Visu Pasaules Visumu caurnirst Vienbūtīgā Dievišķā Sākotne, kuras redzamo esamību pauž mūžīgā, nekad nemitīgā Kustība (Elpa, kas, nebeidzamās maiņās un šī neizmērojamā, neizsakāmā, mūžam neatklājamā Noslēpumu Noslēpuma atklāšanas procesā, rada jaunas un atkal jaunas diferenciācijas un sakārtojumus.

Visas Pasaules Ēkas pamatā guļot varens impulss jeb tiekšanās izpausties. Tas ir tas pats impulss jeb esamības alka, kas rosina arī cilvēku iemiesoties. Savā visaugstākajā aspektā tā ir Dievišķā Mīlestība, bet arī sublimētā cilvēciskā mīlestība. Sensenos laikos taisni Kamu, Mīlestības Dievu, cienīja kā augstāko Dievu. Dievs ir Mīlestība, un mīlestībā likts sākums katrai viņa izpausmei. Viss Kosms Balstās uz Kosmisko Magnētu jeb Dievišķo Mīlestību, klausot Esamības pavēlei. Tā arī sakiem saviem sarunu biedriem, ka Dievišķā Mīlestība rada visas Pasaules.

Dievišķā apziņā nav ne sākuma, ne gala, bet vienīgi mūžīgā Ira. Tā kā nav iespējams iztēloties Bezrobežību, kurai būtu sākums, tad nevar būt runa arī par Pasaulsēkas sākumu. Vai cilvēka prāts spēj iztēloties pat vienas diženās Manvantaras sākumu, bet to skaits zūd Bezrobežībā? Ezotēriskā Mācība mums palīdz gūt niecīgu jēgu par mūsu planētas ķēdes rašanos, un, pēc dažu mājienu analogijas mēs varam noģist saules sistēmas cikla izcelšanos.

Tāpat Jūs arī zināt, ka daļējo pralaiju jeb planētas vai saules sistēmas atjaunošanas laikā, Visaugstākās Būtnes (Jēkaba Kāpnes) kolektīvi Kosmiskais Saprāts un Radošā Sākotne, stāv sardzē un izstrādā plānu saules sistēmas vai planētas nākošajam dzīvības ciklam, kurā Viņi Paši būs šī plāna galvenie izpildītāji. No kurienes gan visas

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

11.nodaļa: Nākotnes Gaisma.

leģendas par Dievu pantionu vai Avatāriem un Dievcilvēkiem? Hierarhiskā sākotne ir kosmiskais likums, vadošais princips, tāpēc ir arī Augstākā Garīgā Būtne, kas uzņēmusies atbildību par veselu Ciklu, vai par to jeb citu Manvantāru. Cilvēka priekšstatā šis Augstākais Gars saplūst ar personīgā Dieva vai pat Pasaules Visuma Dieva Tēlu.

534.

Visi diženie cilvēki kļuvuši diženi tieši tāpēc, ka tiem nav bijis šaubu. Nešaubīgums ir visu sasniegumu sezams. Sevišķa uzmanība jāpievērš visiem šaubu pārņemtajiem. Lai viņi nepieļautu, ka šis postītājs un visas apkārtējās atmosfēras indētājs viņos iesakņotos.

535.

Paragrāfs "JA", kur iet runa par tukšiem zārkiem, jāizprot burtiski. Ir, patiešām, tukši zārki. Ja misijai beidzoties un pienākot laikam, kad ļaužu vidū mītošam Adeptam, lai pievienotos Svētmītnei fiziskajā ķermenī, bieži notika viņa šķietamā apbedīšana. Dažreiz ķermeni aiznesa pēc apbedīšanas, jo tas atradās it kā laterģijas stāvoklī. Bijuši arī aizvietotāju gadījumi kā, piemēram, Skolotājam P. aizbraucot. Bet fiziskā ķermeņa dematerializācijas gadījumi ļoti reti. Pat Budas līķis tika sadedzināts.

Kristus, apskaidrojoties, protams, nematerializēja savu ķermeni, bet parādījās mācekļiem savā smalkajā ķermenī. Atcerieties, kā Viņš neatļāva Marijai Magdalēnai Sev pieskarties, jo pieskarsme Augstam Garam viņa smalkajā ķermenī varētu nonāvēt vibrāciju dažādības dēļ.